

YHTEINEN TODISTUS

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetyksen peruslinjaus¹
(Hyväksytty kirkon ulkoasiainneuvostossa 7.12.2015)

Mikä on kirkko?

Kristuksen maailmanlaaja kirkko on yksi. Kristus on kirkon pää. Kirkko on liikkeelle lähetetty Jumalan kansa, Kristuksen ruumis ja Pyhän Hengen temppele. Se ilmentää kaikkialla samaa uskoa, joka saa ilmiänsä kullekin kontekstille ominaisella tavalla. Kirkko on uskon ja rakkauden yhteisö, joka todistaa sanoillaan ja elämällään kolmiyhteisen Jumalan pelastustyöstä ihmiskuntaa ja luomakuntaa kohtaan. Kristittyjä kutsutaan toimimaan Jumalan rakkauden mukaisesti ja rakentamaan Kristuksen kirkkoa, jonka jäseneksi tullaan kasteen kautta.

Jumalan lähetys

Kirkon lähetys eli missio perustuu kolmiyhteisen Jumalan lähetykseen (Missio Dei), johon kaikki kristityt on kutsuttu (Matt. 28:18–20, Joh. 20:21). Lähetys on kaikkien kirkkojen ja jokaisen seurakunnan perustehtävä. Evankeliumia Kristuksen ainutlaatuisuudesta on julistettava aina ja kaikkialla. Kristityt ovat Jumalan lähetyksen palveluksessa (2. Kor. 5:20; 2. Kor. 6:1). Kirkon ja seurakunnan tulevaisuus on sidottu lähetykseen. Sitä toteutetaan lähetystyön eri muodoissa.

Ykseys, todistus ja palvelu

Kirkko on olemukseltaan missionaarinen, ja sen olemus toteutuu ykseydessä, todistuksessa ja palvelussa. Kristityt ovat yhtä, koska heidät on kasteessa liitetty Kristukseen, hänen kirkkoonsa ja toinen toisiinsa. Jumalan rakkaus johtaa heidät julistamaan evankeliumia ja palvelemaan lähimmäisiä yhdessä eri kirkkojen ja kristillisten yhteisöjen kanssa. Missio on ekumeenisen liikkeen sydän.

Kokonaisvaltainen lähetys ja evankelioiminen

Seurakunta elää kaikessa toiminnassaan ja työmuodoissaan lähetystä todeksi ja toteuttaa sitä. Lähetys alkaa kotoa ja kotiovelta. Seurakunnan ja sen jäsenten tehtävänä ei ole vain ”edistää lähetystyötä” (kirkkojärjestys), vaan osallistua siihen omien mahdollisuuksiensa mukaan. Kokonaisvaltainen lähetys toimii seurakunnan kaiken toiminnan pohjana ja edellyttää rukousta ja rohkeutta luoda uusia toimintamuotoja.

Toimintaperiaate:

Kirkko ja sen lähetyjärjestöt vievät rohkeasti sanoman lähellä ja kaukana elävien keskuuteen. Ne julistavat evankeliumia ja viestivät siitä monin eri tavoin erityisesti siellä, missä Kristusta ei vielä tunneta. Samoin kohdataan niitä, jotka ovat vieraantuneet kristillisestä uskosta. Kirkon mission kannalta maantieteellisiä ja muita reuna-alueita on kaikkialla.

Toimintaperiaate:

Kokonaisvaltaiseen lähetykseen kuuluu oikeudenmukaisuuden, ihmisarvon, yhdenvertaisuuden ja perusoikeuksien puolustaminen. Kirkko ja sen lähetyjärjestöt kohtaavat, kuuntelevat ja palvelevat kaikkia ihmisiä. Ne kohtaavat erityisesti syrjäytettyjä, syrjään jääneitä ja vainottuja, keskustelevat heidän kanssaan ja puolestaan sekä antavat äänen äänettömille.

¹ Perustuu kirkon ulkoasiain neuvoston 7.12.2015 hyväksymään asiakirjaan ”Kohtaamisen kirkko. Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan sekä uskontojen kohtaamisen suunta vuoteen 2020”.

Toimintaperiaate:

Kirkko ja sen lähetysjärjestöt edistävät lähetykskasvatusta ja lisäävät missiologista tietämystä erityisesti kirkon työntekijöiden perus- ja täydennyskoulutuksessa. Ne edistävät lähetysten ja evankelioimisen koulutusta seurakunnan luottamushenkilöille, erityisesti nuorille ja nuorille aikuisille.

Vapaaehtoistoiminta

Seurakunta elää missionaarisuuttaan aidosti todeksi, kun se antaa kaikille jäsenilleen tilaa ja mahdollisuuksia oman panoksensa antamiseen. Seurakunnan missio toteutuu kaikkien työntekijöitten ja seurakuntalaisten yhteisen toiminnan kautta ja yhdessä kirkon lähetysjärjestöjen kanssa. Vapaaehtoistoiminta tarkoittaa työntekijöiden ja vapaaehtoisten kouluttautumista, osallistumista ja sitoutumista. Seurakunnan työntekijät luovat edellytyksiä, innostavat ja antavat vapaaehtoisille vapautta ja vastuuta myös toiminnan suunnittelussa.

Toimintaperiaate:

Kirkon lähetysjärjestöjen vapaaehtoistoiminnassa mukana olevat ovat merkittävä osa seurakuntien vapaaehtoistoimintaa.

Kumppanuus kotimaassa

Kirkon mission toteutuminen perustuu kumppanuuteen ja yhteistyöhön. Kyse on vuorovaikutuksesta ja yhteisten voimavarojen jakamisesta. Kotimainen yhteistyö vahvistuu yhteisen lähetysnäyn myötä, joka on määritelty asiakirjan ”Kirkon lähetysstrategia – Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyön ja kansainvälisen diakonian peruslinja vuoteen 2015” teologisessa perustassa. Sen pohjalta seurakunnat ja lähetysjärjestöt toteuttavat lähetystehtävänsä. Näky yhteisestä todistuksesta luo suuria mahdollisuuksia käytännön toteutusmuotoihin.

Toimintaperiaate:

Kirkon lähetysjärjestöt tukevat asiantuntemuksellaan ja verkostoillaan seurakuntia ja hiippakuntia niiden missionaarisuudessa ja lähetystehtävän toteuttamisessa. Ne sitoutuvat keskinäiseen yhteistyöhön. Kirkon kanssa ne kehittävät kirkon yhteistä lähetystyöntekijäkoulutusta ja lähetykseen liittyvää viestintää sekä etsivät työn painopisteitä.

Kansainvälinen yhteistyö

Kansainvälisiä yhteistyökumppaneita ovat kumppanuuskirkot ja -järjestöt, kirkkoliitot sekä kristilliset ja muut järjestöt ja verkostot. Yhteistyö tapahtuu vastavuoroisesti, toisiaan arvostaen ja kuunnellen. Kumppanuuskirkkojen itsenäistä asemaa ja niiden tekemiä päätöksiä kunnioitetaan. Voimakkaasti kasvavien etelän kirkkojen tilanteet poikkeavat suomalaisesta tilanteesta. Kirkolla ja lähetysjärjestöillä on niiden lähetys- ja evankelioimisinnosta paljon opittavaa. Kirkon uudistus edellyttää maailmanlähetysten muuttuvan tilanteen seuraamista ja ymmärtämistä myös paikallisesti.

Toimintaperiaate:

Kirkon lähetysjärjestöt tiedottavat perussopimuksen mukaisesti piispainkokoukselle toimintansa uusista merkittävistä laajennuksista, samoin kuin uusista ja/tai uusittavista yhteistyösopimuksista ulkomaisten kirkkojen tai muiden kumppaneiden kanssa. Kirkon lähetysjärjestöt sitoutuvat perussopimuksen mukaisesti kirkon ekumeenisiin linjauksiin ja edistävät kaikissa

toimintaympäristöissään ekumeenisia suhteita. Jos kirkon lähetysjärjestöjen toimintamaissa on useita luterilaisia kirkkoja, ne tukevat ja edistävät niiden yhteyspyrkimyksiä. Kirkko ja sen lähetysjärjestöt tukevat kumppanuuskirkkojen lähetystyötä kolmannessa maassa.

Kirkon lähetystehtävä ja pappisvirka

Kirkon lähetystyötä toteutettaessa noudatetaan seuraavia pappisvirkaa koskevia periaatteita:

- 1) Seurakuntien ja lähetysjärjestöjen yhteistyössä kirkon lähetysjärjestöt toimivat kirkon päätöksen (1986) mukaisesti, jonka mukaan pappisvirka avattiin naisille, ja seurakuntien käytäntöjen mukaisesti.
- 2) Toimiessaan ulkomaisten yhteistyökirkkojen kanssa kirkon lähetysjärjestöt noudattavat niiden virkaratkaisuja eivätkä lisää jännitteitä omalla toiminnallaan.

Media ja digitaalinen viestintä

Tapa kertoa evankeliumista vaihtelee eri kulttuureissa ja konteksteissa. Kirkon sanoma leviää spontaanisti, usein ilman järjestäytyneitä rakenteita. Kirkon missio etsii ja käyttää aktiivisesti ja ennakkoluulottomasti digitaalisen viestinnän nopeasti muuttuvia muotoja ja välineitä. Myös kehittyvissä maissa yleistynyt mobiilikäyttö on mahdollistanut nopean ja nykyaikaisen lähetystyön muodon.

Toimintaperiaate:

Kirkko tavoittaa eri kulttuureissa elävät ja eri kieltä puhuvat kansanryhmät heidän omalla kielellään. Jumalan sana saavuttaa ihmiset eri muodoissa: painettuina raamatunkäännöksinä, äänitteinä, mobiilisovelluksina sekä radio- ja televisio-ohjelmien kautta. Digitaalinen toimintaympäristö, erityisesti sosiaalinen media tarjoaa uusia mahdollisuuksia vuorovaikutukseen. Työ tavoittaa satoja miljoonia ihmisiä sekä kotimaassa että ulkomailla.

Monikulttuurisuus ja uskontodialogi

Suomalainen yhteiskunta on muuttunut nopeasti uskonnollisesti ja katsomuksellisesti monimuotoiseksi. Monikulttuurinen työ ilmenee eri uskontojen ja kulttuurien kannattajien välisenä kohtaamisena ja yhteistyönä. Kristillinen todistus ja vieraanvaraisuus auttavat muualta Suomeen muuttaneiden kotouttamisessa ja integroitumisessa suomalaiseen yhteiskuntaan.

Uskontodialogi alkaa toisen uskonnon tai maailmankatsomuksen kannattajan arkisesta kohtaamisesta. Kristillinen todistus kuuluu tähän kohtaamiseen: kristityt kertovat uskostaan kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään ja Poikaan ja Pyhään Henkeen. He kuuntelevat toisin uskovia ja antavat heidän kuvata omaa uskontoaan. Kohtaamisissa kolmiyhteinen Jumala toimii salatulla tavallaan ja on läsnä Pyhän Henkensä kautta. Vuoropuheluun kuuluu toiselta oppiminen, toisen kunnioittaminen, vieraanvaraisuus, lähimmäisenrakkkaus ja yhteiset teot. Yhteistyö yhteiskunnallisissa kysymyksissä, yhteiset uskonnolliset tilanteet ja opillinen keskustelu ovat muita uskontodialogin muotoja. Vuoropuhelu edistää yhteiskuntarauhaa ja takaa uskonnonvapauden myönteisen toteutumisen.

Toimintaperiaate:

Kirkko ja lähetysjärjestöt vahvistavat kristittyjen keskinäistä yhteyttä sekä uskontojenvälisiä vuoropuhelua, jossa eri uskonnollisiin ja kulttuurisiin taustoihin kuuluvat pääsevät aitoon vuorovaikutukseen keskenään. Kirkon lähetysjärjestöt lisäävät asiantuntemuksellaan uskontojen ja kulttuurien tuntemusta seurakunnissa.